

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : tbptdn@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 598

24 tháng 12 năm 2006

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Quý Mến

Quý mến Trời cao không tạo động
Phân minh đời đạo tự tham tông
Trời cao sáng tỏa tình tha thiết
Ban chiếu toàn cầu điển giải thông

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 9/03/97 đến 15/03/97

Copyright 2006 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Tâm linh là sao ?
- 2) Bình tâm học hỏi là phải làm sao ?
- 3) Tâm tu ở giới nào mới đúng ?
- 4) Sự dày công thực hành một pháp môn có hữu ích gì không ?
- 5) Làm người gian dối có hữu ích gì không ?
- 6) Tham lam có lợi ích cho tâm lẫn thân không ?
- 7) Sự thâm thía do đâu mà có ?

1) Sydney, 09-03-97 6 : 30 AM

Hỏi : Tâm linh là sao ?

Đáp : Thừa tâm linh là ngoài tầm tay của con người muốn kiểm soát, tức là hồn nhiên và tự nhiên như lúc sơ sanh, thanh tịnh mới biết tâm linh là gì. Muốn có thanh tịnh thì phải có pháp lành giải trược lưu thanh, tức là Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Pháp lý là nghiêm chỉnh rõ rệt. Vô Vi từ cái không còn không nữa, tức là tâm thức không còn bồi rối nữa. Khoa Học tự tu tự nhận thấy sự thay đổi rõ rệt từ giai đoạn này đến giai đoạn khác, có thực hành thì mới có thấy sự thay đổi của nội tâm. Huyền Bí chính hành giả có hành có hiểu tận gốc của nguyên lý của mỗi sự việc. Phật Pháp là thanh nhẹ thức hòa đồng mở rộng đường đi, dẹp sự sân si nghi kỵ là tự cứu lấy phần hồn mà tiến hóa

Kệ :

*Nạn tai tự giải tự thăng hoa
Trí tuệ phân minh tự nó hòa
Điều pháp trong người ta sẵn có
Giờ đây thực hiện lý chan hòa*

3) Sydney, 11-03-97 6 : 15 AM

Hỏi : Tâm tu ở giới nào mới đúng ?

Đáp : Thừa tâm tu ở điển giới thì mới đúng. Ngược lại tu ở tâm phàm, tức là làm phước cũng gọi là tu, tu hướng ngoại cầu xin và ảo mạo bề ngoài, thực tế thì nội tâm chưa phát triển vẫn còn chấp mê lo lắng như người chưa khai triển được tâm thức của chính mình làm sao gọi là tu, dựa theo lời nói của người khác mà hành sự, thực chất huyền bí nội tâm chưa khai mở, làm sao xuất ngôn minh triết được

Kệ :

*Nguyên căn chưa phát mất tâm từ
Giải quyết không xong thiếu lễ người
Tọc mạch đủ điều không thấu triết
Thực hành chưa đúng muốn cười tươi*

2) Sydney, 10-03-97 5 : 00 AM

Hỏi : Bình tâm học hỏi là phải làm sao ?

Đáp : Thừa chỉ có nghe để hiểu, thì mới tiến hóa nhanh

Kệ

*Bình tâm thanh tịnh tự vui hành
Sáng suốt minh tâm tự tiến nhanh
Cảm thức điều lành thanh diệu pháp
Quán thông đời đạo tự mình thanh*

4) Sydney, 12-03-97 5 : 53 AM

Hỏi : Sự dày công thực hành một pháp môn có hữu ích gì không ?

Đáp : Thừa sự dày công sẽ tạo được kết quả tốt và trung tín với chính mình, làm việc gì ở đời cương quyết và thực hành đúng đắn đều có lợi cho tâm lẫn thân

Kệ :

*Thực hành tiến triển tâm trung tín
Giải quyết tâm linh rõ tiến trình
Sống động thực hành trong thức giác
Đời đạo song hành quý chơn tình*

<p>5) Sydney, 13-03-97 3: 45 AM <i>Hỏi : Làm người gian dối có hữu ích gì không ?</i></p> <p>Đáp : Thừa làm người gian dối tánh tình không thật chẳng lường gạt được ai, người đầu tiên là chính mình đã gạt mình, phần hồn càng ngày càng bện rện không lối thoát</p> <p>Kệ : <i>Uống cho một kiếp làm người động Khó tiến khó tu lại khó trông Che lấp trong lành tâm loạn động Sân si đủ thứ khó thông dong</i></p>	<p>6) Sydney, 14-03-97 6: 15 AM <i>Hỏi : Tham lam có lợi ích cho tâm lẫn thân không ?</i></p> <p>Đáp : Thừa tham lam hoàn toàn không có lợi ích gì cho tâm lẫn thân. Ngược lại chịu tu giải thì hoàn toàn có lợi ích cho tâm lẫn thân, điển năng trong cơ tạng dễ hội tụ và phát sáng hơn</p> <p>Kệ : <i>Tâm linh là điển tự chuyên hành Pháp giới môn huân chẳng cạnh tranh Thanh tịnh thanh bình chung một lúc Phân minh rõ rệt tự hình thành</i></p>
<p>7) Sydney, 15-03-97 2 : 20 AM <i>Hỏi : Sự thắm thía do đâu mà có ?</i></p> <p>Đáp : Thừa sự thắm thía do sự gian lao tự vượt qua nhiên hậu mới hình thành, tạo ra sự thắm thía khi hiểu được một cách rõ rệt và nhẹ nhàng</p> <p>Kệ : <i>Vui trong thanh tịnh tự phân bàn Trí tuệ phân minh tự cảm an Đời đạo song hành tâm thức giác Bình tâm học hỏi trí tâm an</i></p>	

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Hỏi: Thừa ông Tám, ở trong mỗi gia đình mỗi nhà đều có Thổ-Địa Thần-Kỳ, không hiểu nhiệm vụ của họ để làm gì nhưng mà tại sao họ lại để ma quỷ vô nhà được?

Đáp: Bởi vì căn nhà nào, mảnh đất nào cũng có người ta phân phối làm việc, nhưng mà bây giờ ở thế gian cái quyền sở hữu chủ là của mình, mình làm chủ, nhưng mà mình thờ ông Thần, tâm mình không có kính ông Thần, mình mượn thẳng gác dan mà mình không phát lương thì làm sao mà nó chân cửa? Còn nếu mà ông thờ ông Thần, ông phải kính nể ông Thần, mà ông nhận thức ông biết được ông đó là làm việc cho tôi, ông đó sẽ giúp đỡ tôi, tôi phải biết cảm ơn ông đó thì mới được. Có nhiều người đi ra ngoài phố mua bài vị thổ Thần đặt, nói: “Nhà tôi có Thổ Thần, không có ma vô”. Nhưng mà cái tâm của mình không có kính Thổ Thần không biết mặt Thổ Thần thì tự nhiên là ông chủ ông đi rước ma về, không lý ông Thổ Thần ông cần sao? Nhiều khi ông chủ đi rước ma về cũng có nữa, ông Thổ Thần cũng không dám can, mà chính ông thờ ông Thổ Thần quen rồi, ông coi ông Thổ Thần không ra gì hết, có chừng thôi, chớ không biết ông đó là cái gì. Cho nên ông chủ nhà trọng một người gác gian, một ông vua phải biết thương một thẳng lính, nó mới giữ được, còn coi nó không ra gì thì ông đi vô ông chỉ huy tôi, ông đi với người bạn mà thẳng đó là con quỷ, mà ông đi với nó vô thì tôi đâu dám chặn. Đại đa số là ông chủ rước ma vô nhà chớ không phải cái lối của ông Thổ Thần.

Còn cái người tu ở đặng này nó minh mẫn rồi, nó khai thông rồi, nó xuất hồn được rồi thì lúc đó nó cũng không cần thiết tới ông Thổ Thần, nhưng mà ông Thổ Thần phải theo nó để học tu và tất cả những bạn ma quỷ vì nó không sợ, bởi vì nó có phần thanh điển, nó có thể thanh lọc cho đôi phương, nó có thể chơi bắt cứ hạng người nào nếu mà nó có điển quang trên bộ đầu rồi. Còn chưa có điển quang thì không được phải lo sửa tu một ngày kia mới được, chớ còn chưa có điển quang ma quỷ có thể xâm nhập được, mình phải kính trọng những người mình đã thờ, họ sẽ giúp đỡ mình.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN :

Kính xin Bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho hương linh của Bà Nhiêu-Mai Quỳnh sinh năm 1929, hưởng thọ 77 tuổi, là phu nhân của Đạo hữu Tôn Bá Orlando Florida , đã từ trần vào ngày 18 tháng 11 năm 2006 tại bệnh-viện Florida Hospital Orlando được sớm siêu thăng tịnh độ.

Xin chân thành cảm tạ các Bạn đạo khắp năm châu.

Hội Ái-Hữu Vô-Vi Florida.

THƠ

Định-Nghĩa

Định-nghĩa làm sao một chữ « Say » :

- Phải chăng trạng-thái sống u-hoài
Nửa mê nửa tỉnh trong danh-lợi
Khắc-khỏi duyên-trần mãi chẳng hay ?

Định-nghĩa làm sao một chữ « Duyên » :

- Phải chăng cơ-hội nợ tiền-khiên
Đúng thời gặp lại trong vay trả
Nào biết ai ngu ai dại điên ?

Định-nghĩa làm sao một chữ « Ngu »

- Phải chăng Nội-Thức cứ mê-mù
Chấp-mê chủ-kiến theo phàm-ngã
Không hiểu môn Thiên lại chẳng tu ?

Định-nghĩa làm sao một chữ « Tu »

- Phải chăng điều-luyện liễu thân tù
Giải-thông tâm-nghiệp từ bao kiếp
Nội-Thức sửa-sai đặng hết ngu ?

Định-nghĩa làm sao một chữ « Thiên » :

- Phải chăng Tâm-Thức lắng bình-yên
Tập-trung Thần-Khí hoàn-nguyên Giác
Thiên-Xích thẳng đường tiến cõi Trên ?

Định-nghĩa làm sao một chữ « Về » :

- Phải chăng trở lại chốn Hương-Quê
Nguyên-lai Hồn Vía Linh-Quang trước,
Vượt khỏi non Bồng thoát bến Mê ?

Định-nghĩa làm sao một chữ « Thầy » :

- Phải chăng người đã thoát trần-ai,
Quán-chiêu khổ-hạnh diu ta tiến,
Dạy Pháp-Môn hành đạo Bồn-Lai ?

Định-nghĩa làm sao chữ « Quán-Chiêu »

- Phải chăng khi đã quán-thông nhiều
Chiêu-hồi tận-độ nhân-sinh thức
Vượt khỏi phàm-trần đạt cảnh siêu ?

Định-nghĩa làm sao chữ « Quán-Thông »

Phải chăng quán-định xét truy tông
Cảm-thông dữ-kiến qua Thiên-Thức
Thấy biết đuôi đầu rõ lý Không ?

Định-nghĩa làm sao tiếng gọi « Cha » :

- Phải chăng Sư-Phụ suốt đời ta ...
Cũng như ta biết đầu-tiên gọi
Từ-phụ công-ơn lượng hải-hà ?

Toulouse, ngày 25-05-2002,
Kính bút,
Trịnh-Quang-Thắng.

CHÚC THỌ ĐỨC THẦY

CHÚC NGƯỜI TUỔI THỌ MÃI THÊM LÊN
THỌ TỰA TÌNH THIÊN TỎA KHẮP MIỀN
PHẬT VẤN GIEO GUƠNG BI - TRÍ - DỪNG
THẦY THƯƠNG GÁNH KHỔ KHÁCH TU THIÊN

xxx

CHÚC mừng tuổi thọ THẦY hiền
NGƯỜI trao Pháp quý triền miên hưởng nhàn
TUỔI cao sức khỏe khỏi bàn
THỌ mà không bệnh chẳng màn thuốc thang
MÃI lo hành Pháp miên ma
THÊM cho tâm trí bình an ngày ngày
LÊN nơi thanh nhẹ sướng thay
THỌ không phiền phức gương này : cháu, con
TỰA nương con cháu đời còn
TÌNH thương ban rải dĩa mơn oan - uơn
THIÊN tai địa chấn khó lường
TỎA cùng tứ phía biết đường nào đi
KHẮP nơi vay trả ai bi
MIỀN nào hội được người hiền : bớt thi
PHẬT Thầy nhấn nhủ từng ly
VẤN siêng hành pháp Vô Vi đều đều
GIEO vào nội thức Mười điều
GUƠNG lành thực chất là chiều thức tâm
BI thương nhận lãnh âm thầm
TRÍ không loạn động nghi lâm tha nhân
DỪNG hành không nghĩ định phân
THẦY nay tuổi hạc vào tuần tám tư (84)
THƯƠNG Thầy khổ hạnh điển thư
GÁNH oằn vai nặng gửi con khắp miền
KHỔ không than vãn, TỔ truyền
KHÁCH nên tự thức lên THUYỀN Thầy vui
TU thân sửa tánh rên trui
THIÊN là Pháp quý đem vui cho Hồn.

Thay lời Bạn Đạo khắp nơi, chúng con đồng cung-kính
dâng lời chúc mừng ngày LỄ THƯỢNG THỌ lần thứ 84
của ĐỨC PHẬT THẦY.

Cairns, ngày 24 tháng 12 năm 2006

Kính Bái,

Phạm Xuân-Hồng

=====

VẤN THẾ THÔI !

(Họa y vận bài “Thế Thì Thôi” của ĐH. Quế Phương)
Quyết lòng tu tiến, ráng tu thôi !
Giải đãi, lợi là thói hoá thôi !
Tạm giả của tiền sao muốn có ?
Tình trần bạc bẽo bỏ đi thôi !
Mê đời danh lợi càng thôi thúc,
Quên Đạo tình tiền lắm thúc thôi !
Đã biết cõi trần là bể khổ,
Sao người đeo đuổi mãi không thôi ?!

TĐ. Phú Nhuận, 15-11-2006

MAI VĂN CHÁT.

=====

THẾ THÔI !

(Họa y vận bài “Thế Thì Thôi” của Quế Phương)
Duyên nghiệp định rồi phải chịu thôi !
Nhấn lòng cam phận chớ lồi thôi.
Chạy tông chạy tột sao ra thoát ?
Bó gối khoanh tay thất thủ thôi !
Theo Đạo bỏ Đời con mộng tưởng,
Sợ Tiền mê Điển lạc làm thôi.
Trước thanh vốn dĩ chung nguồn cội,
Ai biết quân bình tỏa sáng thôi!

Phú-Nhuận, 13-11-2006

THIÊN TẮM.

=====

THẾ THÌ THÔI

Duyên nợ trần gian khép lại thôi
Thôi thì thôi né thế thì thôi
Hiểu mình mới biết tình nhân thế
Tự tại là mình sự thế thôi
Danh lợi cho qua đời bớt khổ
Tiền tình nắm chặt nạn thêm thôi
Thân tâm lặng lẽ nhìn đàng trước
Góp nhặt điển quang tiến bước thôi.

Phú-Nhuận, 12-11-2006

QUẾ PHƯƠNG.

=====

PHÁP NHIỆM MÀU

Cuộc sống phù du chẳng bền lâu
Sao người cứ mãi vương lo âu
Hãy dừng ngay lại- soi chơn thức
Hành pháp vô vi ó thấy nhiệm màu

Học mà không hành là mờ ảo
Hành rồi, thực chứng lạ kỳ sao!
Đại phước duyên gặp pháp nhiệm màu
Hiểu Trời- hiểu Đất- đạo thanh cao!

Khi chưa hành pháp nhiều mộng ảo
Hành pháp rồi thấy rõ : nghiệp lao đao
Tình- Tiền- Duyên- Nghiệp : gông đeo cổ
Xã hết qui “ không”, nhẹ bước vào!

Đời có đạo như cây gặp nước
Ung dung tự tại- vui tiến bước
Thầy dìu bạn dắt: đẹp làm sao.
Hòa vui thanh điển cùng non nước!

Tân Phú, 9h30 20-10-2006

Thanh Dũng

=====

LÔI THÔI

(Họa y vận bài “Thế Thì Thôi” của ĐH. Quế Phương, PN.)
Tại sao thiền động động không thôi?
Tâm nghiệp rước vào lãnh khổ thôi
Miệng ngại tình trường gây rắc rối

Ôc mơ pháp lực tưởng suông thôi
Chấp mê giả cảnh càng lui nữa
Giải quyết nội tình chỉ tiến thôi
Loan Phụng ám người do ảo tưởng
Nhìn gà hóa cuốc tạo lôi thôi.
Sài-Gòn, ngày 15-11-2006

THÔNG BÁO CỦA TUẦN BÁO PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

Tất cả điện thư bài vở gửi về Tuần Báo Phát Triển Điện Năng xin gửi về: tbptdn@videotron.ca

BẠN ĐẠO VIẾT

XUÂN YÊU THƯƠNG (tiếp theo)

Từ mấy ngày qua Thầy đã đọc được ý của bạn đạo còn quyến luyến nắm níu nên Thầy đã khai mạc đêm hôm đó với những lời như sau: Các bạn thấy tôi ra sao, trẻ hay già. Thầy bói quốc tế nói tôi còn sống đến 103 tuổi, các bạn đừng lo.

Anh Kiệt là người được mời phát biểu kế tiếp. Đại phước duyên Anh có được những ngày sống kề cận bên Thầy, cảm kích được sự tận độ hy sinh của Thầy. Nên anh luôn trăn trở làm một cái gì đó cho Vô Vi tương lai hầu có thể đem giáo pháp của Thầy đến với quần đại quần chúng. Anh kỳ vọng một chương trình phát thanh Vô Vi tại tiểu bang NSW là nơi có đông người Việt nhất. Anh Kiệt nói chưa hết ý thì anh Trần Ngọc Minh dơ tay xin được tiếp ý.

Anh Minh cũng muốn cống hiến một chút tài năng cá biệt cho Thầy, cho Vô Vi. Anh đề nghị mở một website truyền đi khắp thế giới hình ảnh Đại Hội Vô Vi hằng năm. Làm được như vậy để từ nay Thầy không phải mệt nhọc di chuyển bằng Đại Tây Dương hay Thái Bình Dương. Phần bạn đạo ở khắp nơi trên thế giới từ Âu sang Á có thể ngồi tại chỗ tham dự được Đại Hội, khỏi tốn tiền máy bay, tốn thời gian. Anh Minh chấm dứt câu nói, Thầy yên lặng, mọi người cũng yên lặng.

Anh Kiệt từ tốn tiếp lời. Đề nghị của anh cũng rất tốt nhưng.. Anh ngưng một chút, nhìn Thầy rồi nhìn bạn đạo. Cười cười Anh nói: Đại Hội mà không có Thầy sao thành Đại Hội. Các bạn có đồng ý với tôi nếu tổ chức Đại Hội mà không có Thầy thì ai đi, các bạn có đi không nè. Mọi người gật gù đồng ý với anh Kiệt. Anh tiếp: Đề nghị của tôi rất ít tốn kém, chỉ cần một cái radio nhỏ chạy bằng pin cũng được, xách đi đâu cũng được. Chỉ cần vặn cái nút là nghe được tiếng Thầy, dễ dàng mà tiện dụng. Hơn nữa mấy người lớn tuổi đâu ai biết xử dụng ordinateur nói gì tới câu internet. Một tuần chỉ cần phát thanh nữa tiếng, tôi nghĩ chắc không bao nhiêu tiền, khả năng bạn đạo có thể làm được. Rồi anh thông thả nói tiếp: Thầy đã nói rồi các bạn cứ lo niệm phật đi, rồi Thượng Đế sẽ giữ Thầy ở lại với chúng ta. Hiện Thầy vẫn còn đây đủ sức khoẻ để đến thăm chúng ta. Chúng ta cố gắng tu, biết đâu Thầy chẳng những ở với chúng ta đến 103 tuổi mà có khi còn đến thêm 20 năm nữa, tức là 123 tuổi, biết đâu chừng. Bạn đạo vỗ tay rân trời sau câu nói của anh Kiệt. Sở dĩ anh Kiệt qua hai lần gặp gỡ đều nhân mạnh đến chương trình phát thanh. Vì anh đang đảm nhận vai trò quan trọng trong công tác truyền bá Vô Vi đến với quần đại quần chúng. Anh là Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút kiêm Chủ Ban Biên Tập của Đặc San Vô Vi.

Chương trình chuyển qua phần văn nghệ. Mở đầu, chị Diệu Lan hát lại bản Nhớ, thơ và nhạc của anh chị Mai Tuấn. Không biết có phải vì cái phòng nhỏ quá ẩm cúng mà tiếng hát của Diệu Lan đêm nay sao tha thiết mượt mà. Như Mai nhớ Thầy, nhớ Tổ mà khiến lòng ai tơ tưởng khôn nguôi một cội nguồn xa xưa nào của tiền kiếp. Đêm nay Thu Hương không hát mà ngâm 4 câu thơ của bạn đạo Ái Trang Gửi người phương xa kính tặng Thầy. Thu Hương có một giọng thổ đặc biệt mang âm hưởng của người miền Nam chơn chất thật thà. Thêm biệt tài hát vọng cổ cũng mùi, ca tân nhạc cũng réo rắt, và nếu ngâm thơ thì khó ai sánh kịp. Sydney nếu kể về bộ môn ca nhạc, chúng tôi thật lắm nhân tài. Chị Minh Tâm, Trưởng Ban Văn Nghệ của chúng tôi thì không từ bất cứ một hạng

mục nào: Ca, diễn kịch, viết tân nhạc, sáng tác hồ quảng, viết vọng cổ. Nghĩa là đủ mùi đủ vị không chịu thua kém ai. Còn phải kể thêm chị Trọng. Chị đã gác kiếm lui bước giang hồ từ lúc tuổi trẻ sản sinh quá nhiều nhân tài, nhưng đêm nay thể theo lời yêu cầu. Chị đã hát tặng Thầy bản nhạc Em đi Chùa Hương. Chao ôi! Già mặt già mày nhưng không già tiếng hát, vẫn réo rắt như chim sơn ca, làm tê tái lòng người.

Đêm qua thật nhanh, mới đó mà đã 11 giờ. Thầy tuyên bố chấm dứt. Ngày mai Thầy sẽ rời Sydney trở về Mỹ. Trước khi ra về chúng tôi phải hội lại để điều xe ngày mai đi đưa Thầy.

5- Phi trường Sydney sáng ngày 6 tháng 10 năm 2006.

Hôm nay là ngày thứ sáu, mọi người bận đi làm nhưng chúng tôi vẫn gom được gần 30 người đi tiễn Thầy. Trời hôm nay có gió nhẹ nhàng, có nắng dịu dịu, thêm một chút hơi lạnh để có thể mang những giọt mưa phùn về trải thảm thế gian.

Thầy rất vui. Sau khi làm xong thủ tục mọi người bu quanh Thầy nói chuyện huyền thiên. Tôi và một số anh chị đã dặt ra nhường chỗ cho các bà các cô thoải mái. Nên rất tiếc tôi không ghi lại được những lời tâm tình trên. Thật ra chỉ cần có mặt, đứng xa xa nhìn Thầy là đã đủ vui, đã đủ ý nghĩa. Dù ý nghĩa thì tùy theo trình độ tâm thức của mỗi người. Cuối cùng lại được chụp hình. Anh Chị Minh Hòa đã chụp hình cho hầu hết các bạn hiện diện hôm đó với Thầy. Qua hai đêm tiếp bạn đạo tại nhà, thêm nhiều buổi lên phi trường đưa đón Thầy. Anh Chị chẳng những đã tỏ lòng hiếu thảo với Thầy, còn thể hiện được hạnh phúc vụ bạn đạo thật chu đáo. Xin thành thật cảm ơn. Trước khi Thầy bước vào phòng trong, tôi lướt tới xin Thầy một câu dặn dò. Điều mà tôi rất thích làm mỗi khi gặp được Thầy, dù bất cứ ở đâu, ngay cả trong khi tôi xuất vía. Thầy cười rất tươi: Ăn ngủ ỉa là ba chuyện đại sự phải giữ gìn. Thông cái này là có sức khoẻ để tu tiên. Anh Minh đứng sau lưng tôi tiếp lời Thầy: Ăn ngủ ỉa cũng là Soi Hồn Pháp Luân Thiên Định đó.

Tôi lại nghĩ đơn giản hơn anh Minh. Ba cái việc tầm thường này có gì mà phải nói. Ấy vậy mà ngày nào không để ý là chúng hoành hành ngay. Khổ một nỗi là chuyện này lại phải tự mình gánh vác không thể giao cho ai đỡ dùm. Cũng giống y như tu hành là đang đi tìm lỗi của chính mình. Lỗi của mình, mình khám phá chứ không thể nhờ cậy bất cứ ai. Thần Thánh Tiên Phật cũng chịu thua. Vậy mà chúng ta phân đông cứ thấy cái đà trong mắt thiên hạ mà không thấy cái dằm trong mắt mình. Thầy nhắc hoài: Phê phán chỉ trích người là đang làm giàu cho đối phương. Coi chừng mất vốn.

Cô Bê đẩy xe Thầy đi vào phòng kín, mọi người đứng vẫy tay. Mưa bắt đầu lất phất, mỏng như sợi chỉ, bay bay theo gió. Thầy đi rồi, hình ảnh đã khuất xa nhưng mỗi người chúng ta đều đã nhốt kín hình ảnh Thầy tận đáy lòng sâu thẳm.

Tôi viết bài phóng sự này thật quá trễ. Trước nhất vì tôi không phải là một văn sĩ, nên không thể xuất khẩu thành văn hay xuất tay thành chữ. Mỗi một bài viết tôi phải mày mò lâu lắm. Rồi còn phải suy nghĩ lựa lời thật kỹ càng để không lọt vào 7 điều Thầy đã lưu ý trên Đặc San. Chắc chắn tôi sẽ còn quên nhiều điều đáng nói có liên quan đến nhiều người trong phóng sự này. Phải vậy thôi vì khả năng tôi chỉ bấy nhiêu. Xin bỏ qua cho mọi sơ sót. Vì còn vô minh nên mỗi khi làm cái gì, tôi cũng y theo Thầy không dám làm sai. Cũng may cho tôi là còn có Thầy, ngọn đuốc soi đường tôi đi. Nếu không tôi dám quăng mình vô những cơn bão ma quái chập chờn không lối thoát.

Để kết thúc bài phóng sự này, tôi xin đại diện anh chị em bạn đạo Úc Châu kính tạ ơn Đức Thầy, đã ban cho chúng tôi những ngày vui tràn đầy thanh điện. Tôi cũng không quên nguyện xin ơn trên ân độ thanh quang điện lành cho bạn đạo Úc Châu nói riêng và bạn đạo Vô Vi thế giới nói chung được thân tâm an lạc.

Kính bái, NGOC SƯƠNG. (Úc châu)